

*Шевчук Мирослава Олегівна,
кандидат хімічних наук,
доцент кафедри архітектури та будівництва
ЗВО “Університеті Короля Данила”
м. Івано-Франківськ, Україна*

ПРИНЦИПИ ПРОЕКТУВАННЯ ШТУЧНОГО ОСВІТЛЕННЯ В ІНТЕР’ЄРАХ БУДІВЕЛЬ РІЗНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

З поняттям архітектоніки міста пов’язане світлоколірне його зонування. Користуючись різними по спектру джерелами світла, можна виділити наступні основні зони на території міста : промислову, мікрорайони, адміністративний і громадський центр, зону спілкування (театри, концертні зали та інші) і територію відпочинку (парки, сади і так далі).

Світлова архітектура - альтернатива світловому оформленню міста, що ставить метою насичення головних вулиць і центру міста головним чином засобами рекламного і вітринного освітлення [3, с.67].

При рішенні задачі освітлення інтер’єру архітектор повинен вирішити питання, що ж повинно служити основою при виборі прийому штучного освітлення інтер’єру. Орієнтиром при проектуванні штучного освітлення в робочих приміщеннях може служити природне освітлення, що переважає в заданому районі будівництва.

Засоби архітектурного освітлення вулиць, площ, парків, малих архітектурних форм і фасадів має безпосереднє відношення до міського дизайну. Міський дизайн – відносно молода сфера проектної діяльності, звідси деяка фрагментарність рекомендаційних вказівок правил до нього. До засобів міського дизайну в контексті засобів освітлення відносяться: елементи освітлення і засоби візуальної комунікації. Світлова архітектура – альтернатива світловому оформленню міста, що ставить метою, головним чином, насичення головних вулиць і центра міста засобами рекламного і вітринного освітлення [2, с.41].

Світлова панорама міста – поняття про доцільність використання штучного світла для архітектурної виразності міста у вечірній час. Основні зони на території міста з погляду світло-кольорового зонування: приміська (квартали), промислова, зона адміністративних і суспільних центрів, зона спілкування (театри, концертні зали тощо) і територія відпочинку (парки, сади тощо). Головне завдання світлової архітектури – створення засобами світла і кольору цілісного художнього образу при переході від дня до ночі. Основні положення вирішення цього завдання: збереження просторових рішень міста і його архітектурних ансамблів; виявлення будинків і споруджень, що характеризуються високою архітектурною якістю; збереження колориметричного образу забудови різних частин міста; включення у світлову архітектуру міста засобів утилітарного, рекламного і вітринного освітлення, включення у світлову архітектуру міста малих архітектурних форм, розв’язуваних у єдиному ключі з художнім світловим образом вулиці або площі [1, с. 99].

Ландшафтний масштаб – створюється просторовими елементами міста, розглянутими з великих відстаней (площі фокусного типу, проспекти пересічні вулицями, площами, каналами і завершувалась високими будинками і спорудженнями.

Інтимний масштаб – створюється композицією будинків, їх пластичною обробкою, розглянутих з невеликих відстаней, будинку курдонерного типу.

Світлова архітектура розкривається при русі, отже, доцільно при її рішенні враховувати масштаб.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. ДСТУ-Н Б В.2.2-27:2010 - Настанова з розрахунку інсоляції об’єктів цивільного призначення. [Чинний від 2010-02-18]. Вид. офіц. Київ, 2010. 144 с. (Інформація та документація)
2. Рувінський Б.М. Будівельна фізика: навчальний посібник. Івано-Франківськ: ІВНТУНГ, 2011. 239 с.
3. Сергійчук О.В. Архітектурно-будівельна фізика. Тепло-техніка огорожуючих конструкцій будинків: навчальний посібник. Видавництво: “Такі справи”, 1999. 156 с.